

[Finansministeren.]

bebudede overvejelser og forhandlinger om eksportens fremme. Jeg kan her henvise til den nye lov om erhvervsfremme, der bl. a. betyder en forøgelse af eksportkrediten. Jeg kan henvise til, at nationalbanken i overensstemmelse med regeringen har bestræbt sig på at lede bankernes kreditpolitik i eksportfremmende retning. Jeg tror ikke, det har været helt forgæves.

For tiden beskæftiger vi os med et problem, som er aktuelt i mange lande under den nuværende situation. Det er bekendt, at flere lande har iværksat en dollarpræmiering for derved at få den største andel, det var muligt at få, i den fælleseuropæiske eksport til Amerika. Vi beskæftiger os for tiden med, hvad Danmark skal gøre for ikke at blive sorteper i dette løb.

Det ærede medlems bemærkninger om boligbyggeriet behøver man vist ikke at gå nærmere ind på. Det ærede medlem ved jo godt, at den militære anlægspolitik, det ærede medlems parti sammen med regeringspartierne har ansvaret for, stiller store krav til byggematerialer og arbejdskraft og derfor sætter visse grænser for, hvad vi kan nå i øjeblikket.

Når det ærede medlem talte om præmiering af opsparing, kan jeg henvise til, at udvalgets betænkning kom i går eller i forgårs, og at den nu indgår i de overvejelser om en skattereform, som vi skal i gang med i sommer.

Det ærede medlem sluttede med at sige til mig, at når jeg havde talt om overbudgettering, var det en sprogløst. Jeg skal gerne erkende, at den finanspolitik, der nu bliver resultatet af denne rigsdagssamlings arbejde, ikke er så stram, som jeg gerne havde set. Jeg tror, det havde været rigtigere set fra et helhedssynspunkt — og jeg skulle egentlig tro, at det ærede medlem i realiteten er enig med mig deri —, om den finanspolitik, vi fører, havde været noget strammere, end den nu bliver. Jeg har tidligere givet tilkende, at regeringen ved sine forslag på dette område har måttet tage de politiske muligheder i betragtning. Jeg sigter herved ikke mindst til den tale, som den tidligere statsminister, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, holdt, jeg tror, det var den 30. marts, og hvori han sagde fra med hensyn til en socialdemokratisk medvirken til en skattepolitik, der betød overbudgettering i øjeblikket. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen behøver altså bare at kigge en halv meter til sin højre side for at finde forklaringen

på, at regeringen ikke har magtet mere, end den har på dette område.

Som jeg tidligere har sagt fra denne talerstol, bliver vi, hvis vi skal skaffe den valutareserve, som jeg forstår at det ærede medlem er enig med mig i vi bør skabe, under de foreliggende omstændigheder nødt til at lægge større vægt på kreditpolitik, end vi egentlig havde ønsket. Det er derfor sandsynligt, at vi får en højere rente og en noget strammere kreditsituation, end de fleste af os havde ønsket. Det er, som jeg tidligere har sagt, det paradoksale resultat bl. a. af socialdemokratiets virksomhed i denne sag, paradoksal, fordi det står så ejendommeligt til de tidligere udtalelser fra dette parti i dette spørgsmål; men jeg har også bemærket mig, at socialdemokratiet er blevet mere realistisk og ligesom de socialdemokratiske partier i andre europæiske lande synes at være på retur fra den tidligere stærke tale om den lave rentes velsignelse. Jeg synes, det er et fremskridt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard synes at have en anden opfattelse end det ærede medlem hr. H. C. Hansen, idet han ikke blot lykønskede mig, men udtalte forventning om et væsentligt overskud i indværende finansår. Sådan kan tingene se forskelligt ud, efter som man har et lysere eller mørkere sind. Det ærede medlem mente, at dette resultat navnlig skulle nås ved, at man holdt igen overfor statsudgifterne. Jeg håber, at der deri ligger et tilsagn om effektiv medvirken i så henseende. Jeg har lidt svært ved at forene det med det radikale venstres holdning i spørgsmålet om vejpengene, idet dette parti jo her gik i spidsen med krav om større udgifter, end noget andet parti er indstillet på. Men een gang er jo ingen gang, og jeg venter som sagt det bedste af det ærede medlems medvirken i den kommende tid.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde visse bemærkninger om Marshallhjælpen, som jeg ikke skal gå nærmere ind på. Når det ærede medlem fremhævede det, der blev sagt ved Marshallhjælpens indførelse i 1948, og fremstillede det, som om det var lutter lyssyn og kritikløs tale, er det pudsigt, at han nævnte min tale ved den lejlighed, hvor jeg var venstres ordfører. Hvis han vil læse den igen, vil han se, at den ikke var fri for kritiske bemærkninger. Iøvrigt er det naturligvis rigtigt, at Marshallhjælpen har medvirket og medvirket betydeligt til den økonomiske genopbygning, den investering, som har fundet